

JORNADA TÉCNICA DIPUTACIÓ DE BARCELONA 26 -11-2015

LA REGULACIO DE L'ACCÉS DEL TRANSIT URBÀ. L'ORDENANÇA MUNICIPAL

Els ajuntaments tenen competències en l'ordenació i control del trànsit dins del seu àmbit territorial i sobretot ha de regular els usos de les vies públiques urbanes. Aquesta competència s'ha d'exercir a través de l'Ordenança Municipal de Circulació que és l' instrument legal d'àmbit local que correspon la seva aprovació i modificació al Ple municipal, com a òrgan de màxima representació política dels ciutadans en el govern municipal.

Les normes i Llei de Mobilitat de Catalunya (Llei 9/2003), són una eina de planificació de la mobilitat, però no es pot utilitzar com a element de gestió i regulació de la circulació urbana. És la Llei de trànsit (LTSV) la que autoritza la regulació de les competències municipals a través d'una Ordenança de Circulació.

En cap cas l'Ordenança podrà contenir preceptes oposats a la Llei de Trànsit i Seguretat Viària. Aquesta Ordenança ha de determinar els usos de les vies, delimitant zones exclusives per al trànsit de vianants (fins i tot el tancament al trànsit de determinades vies i dedicar a l'ús exclusiu de vianants), establint les zones de càrrega i descàrrega, zones d'estacionament, etc.

Les Ordenances Municipals, parteixen d'unes disposicions que són la LTSV¹ i els reglaments que la desenvolupen. L'ordenança no haurien de reiterar únicament els preceptes continguts en aquestes normes legals, sinó ser un complement de les primeres i introduir pautes no previstes totes elles directament en les lleis estatals una de les competències importants dels municipis és l'ús de les vies urbanes.

L'Ordenança municipal hem d'insistir no és un "trasllat" de la normativa estatal, sinó una adaptació d'aquestes normes a les característiques del municipi i sobretot una regulació de les normes de trànsit a la vida local i l'ús del sòl i espai públic entre els diferents elements de la mobilitat urbana i amb un clar criteri de millora de la seguretat viària.

¹ Llei de Trànsit. RDL. 339/1990 (Text refós RDL 6/2015- entrada vigor 31-01-2016)

Un altre dels aspectes a tenir en compte és l'aparició de modes de transport molt específics de les ciutats com les bicicletes i alguns altres elements individuals i mecànics de mobilitat, a més gairebé tots ells propulsats per motors elèctrics.

La Ordenança Municipal com a màxima expressió de l'autonomia municipal, regula l'ús de les vies públiques a través de la ordenació del transit i esdevé una eina de gestió del transit de un municipi i te que vetlla per el repartiment del espai viari, amplia la seguretat en tots els elements de mobilitat i sobre tot al vianant i donar prioritats a la mobilitat en mitjans que menys contaminin.

PROPOSTA DE REGULACIÓ GENERAL DE L'ORDENANÇA.

La regulació dels espais urbans propis de cada municipi s'han de recollir en les ordenances, no només explicar les característiques de cada zona (vianants, zones 30 ...) sinó els tipus de vehicles i l'estacionament que es realitza a cada zona. Indicar si hi ha carrers sense voreres que característiques han de tenir. etc ...

Dins dels vehicles també s'ha de prestar atenció a la situació de les **bicicletes a l'entorn urbà i la regulació de les zones de carrega i descàrrega.**

Les ordenances han de prestar especial atenció a la **regulació dels enginys mecànics**, molts d'ells elèctrics, que no té regulació de vehicle i que la norma estatal deixarà en mans de cada municipi i la seva ordenança de circulació.

Hem de també fixar els **criteris de parada i estacionament** en cada zona.

També s'aconsella que aspectes de **procediment sancionador** es deixen per a la norma de trànsit estatal que sigui qui ho reguli ja que l'ordenança no pot anar en contra dels criteris i principis de la Llei

L'ordenança ha de ser un document que permet la seva **aplicació ràpida i clara** quan es produeixen omissions o accions contràries a les ordenances.
